

- 1 ואף-על-פי-כן, על-ידי-זה שבני ישראל מקיימים המצוות, פועלים הם נחת רוח למעלה, כמאמר
2 רבותינו ז"ל³¹ "נחת רוח לפני שאמרתי ונעשה רצוני".
- 3 כלומר: אף-על-פי שזה גופא שבני ישראל ממלאים את רצון העליון על-ידי קיום המצוות הוא בכוחו
4 של הקב"ה, מכל-מקום, על-ידי-זה שממלאים ומשלימים את רצונו יתברך בפועל, פועלים הם נחת רוח.
5 וכידוע שעל-ידי מילוי הרצון נעשה ענין של תענוג, ותענוג זה הוא דוקא כאשר הזולת ממלא
6 את הרצון. והיינו, שכאשר ידו או רגלו ממלאים את רצונו, אין בכך חידוש, ואין זה גורם נחת
7 רוח. ודוקא כאשר מילוי רצונו נעשה על-ידי זולת, ובפרט כאשר הזולת נרגש למציאות בפני עצמו
8 - הרי זה גורם נחת רוח.
- 9 וכמו כן בנוגע לנשמות ישראל, שכאשר יורדים למטה, ומרגישים את עצמם למציאות בפני עצמם,
10 ואף-על-פי-כן ממלאים הם רצונו יתברך - הרי זה גורם נחת רוח גדול ביותר.
- 11 וכידוע גם המשל מענין המלוכה - ש"אין מלך בלא עם"³², "עם" דייקא, "מלשון עוממות, שהם
12 דברים נפרדים כו"³³.
- 13 והיינו, שעם היות שענין זה גופא (שבהיותם מציאות בפני עצמם ממלאים הם את רצונו יתברך)
14 מקבלים הם מלמעלה (כנ"ל), מכל-מקום, הרי זה גורם נחת רוח למעלה.
- 15 ונמצא, שאף שנשמות ישראל הם בבחינת מקבלים (כלה), הרי על-ידי עבודתם הרי הם גם פועלים
16 כביכול למעלה (בחינת משפיע), ועל-דרך מאמר רבותינו ז"ל³⁴ "ומתלמידי יותר מכולן" (יותר ממה
17 שלמד מעצמו, יותר ממה ש"למדתי מרבותי", ואפילו יותר "מחבירי").
- 18 ד. והנה, ענין זה שנשמות ישראל פועלים למעלה על-ידי עבודתם - יתגלה לעתיד לבוא, והיינו,
19 שעכשיו אין רואים בגילוי איך שנשמות ישראל הם בבחינת משפיע כביכול למעלה, אבל לעתיד לבוא,
20 כאשר יקויים היעוד "ונגלה כבוד הוי' גו'", אזי יראו בגילוי את גודל התענוג והנחת רוח שנעשה למעלה
21 על-ידי עבודת בני ישראל בקיום המצוות.
- 22 וזהו מה שכתוב³⁵ "ישמח הוי' במעשיו" - שלעתיד לבוא³⁶ ("ישמח" לשון עתיד) יראו את השמחה
23 והתענוג שלמעלה, שהקב"ה שמח "במעשיו".
- 24 אמנם, כדי שיהיה הענין ד"ישמח הוי' במעשיו" (שנשמות ישראל פועלים שמחה למעלה), צריכה
25 להיות עכשיו עבודת נשמות ישראל בבחינת מקבל, היינו, שמבטלים לגמרי את המציאות שלהם ועומדים
26 בתכלית הביטול דמקבל, ובאופן של מסירה ונתינה לגמרי לאלקות, לקיים רצונו יתברך, ועל-ידי-זה
27 יתגלה לעתיד לבוא שהביטול וה'קבלת עול' של נשמות ישראל גרם והשפיע שתהיה השמחה למעלה.
- 28 וזהו שבתור הקדמה להענין ד"ישמח הוי' במעשיו" צריך להיות הענין ד"ישמח ישראל בעושיו"³⁷ -
29 שזוהי העבודה דישראל בבחינת מקבל, מתוך מסירה ונתינה עד שנעשה בטל לגמרי, שזהו ענין "ישמח
30 ישראל בעושיו", ענין השמחה שפורץ גדר³², היינו, שיוצא לגמרי מההגבלות וההגדרות שלו, ומתמסר
31 לאלקות, ועל-ידי-זה נעשה הענין ד"ישמח הוי' במעשיו", כיון שעל-ידי עבודתו ("ישמח ישראל
32 בעושיו") פועל שמחה למעלה.
- 33 וזהו גם שלעתיד לבוא יהיה הענין ד"נקבה תסובב גבר"³⁸, היינו, שעכשיו כנסת ישראל היא רק
34 בבחינת מקבל, אבל לעתיד לבוא תהיה בבחינת משפיע, שזהו ענין ד"נקבה תסובב גבר", שתהיה למעלה
35 מהזכר, שזהו פירוש "תסובב", כמו בגשמיות שהדבר המסבב הוא גדול יותר בשטח מהדבר המוקף,
36 וכמו כן ברוחניות, שכנסת ישראל היא גדולה יותר כביכול, כיון שהיא בבחינת משפיע למעלה.

(31) תו"כ ופרש"י ויקרא א, ט. ספרי ופרש"י פינחס כח, ח.

(32) נסמן בסה"מ מלוקט ח"ב ע' קמ הערה 86.

(33) תניא שעהיוה"א רפ"ז.

(34) תענית ז, א. וש"נ.

(35) תהלים קד, לא.

(36) ראה לקו"ת דרושי שמע"צ פט, א.

(37) שם קמט, ב.

(38) ירמ' לא, כא.